Spejdernes Magasin

49. årgang nr. 3
Marts 1965

VÆR BEREDT

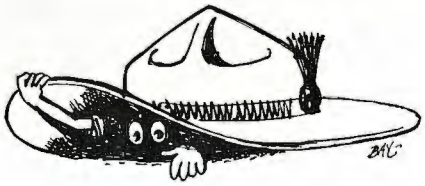

»Kært barn har mange navne« og hvad enten du kender ham som RÆV, Mogens, Mogens-Ræv eller Mogens Jensen, så er det ham, der nu sidder i vor korpsledelse, men som i 1932 trådte ind i 1. Ordrups »Gule Bande«. Af sin flokfører blev han betegnet som »en herlig rask dreng — altid med hvor der foregik noget«, og det har slået til lige siden. Allerede 1½ år efter blev han spejder og langsomt, men sikkert arbejdede han sig gennem prøver og duelighedstegn for som 16-årig at blive PF for en ny patrulje, der blev opkaldt efter ham: »*Rævene*«, og dette sidste er der vist ikke mange PF'er, der kan gøre efter. Lige efter begyndelsen af 2. verdenskrig blev han rover.

Rævs førergerning startede udenfor hans gamle trop, idet han i 1941 blev tropsfører i 2. Ordrup. »Ræv kom, så og sejrede«. Jeg havde dengang den glæde at være i troppen og husker bl.a., da jeg ville tage vejriagttager hos Ræv: Alt var vel forberedt, men jeg manglede lidt med nogle stormsignaturer, som jeg ikke havde kunnet finde frem og dette tilstod jeg straks. Ræv smilede venligt, gav mig adressen på biblioteket, og: »Farvel-du«. Jeg var rasende, fordi han slet ikke ville høre blot det, jeg kunne, men har senere forstået, at det netop er den rigtige måde at gøre det på: Vise vejen og lære spejderne at tænke selv.

Mogens blev cand. mag. og hans lærergerning flyttede ham efter små 4 års TFgerning til Tønder, hvor man straks slog en klo i ham: TF og KC i Tønder samt DASK og DAR i Grænsedivisionen blev resultatet.

— men Ræv flyttede nok engang og havnede i 1957 på Sydsjælland, hvor Svend Gønges Division hurtigt udnævnte ham til DA, hvilket han forblev til nytår 1962, hvor nye opgaver ventede ham.

En spejder som Ræv vil der altid være bud efter, og Førertræningen rakte også hurtigt sine arme ud efter ham.

Vi præsenterer

MOGENS RÆV

Alerede i 1948 kom han til det berømte primitive kursus for spejdere på Storedam, blev i 1955 kursusleder på Madumsøhus og fortsatte på Hylkedam fra 1956 til 1961.

Da TF-kursus blev startet i 1962 var Ræv den naturlige leder og har da også siden ledet det på Ravnsø.

Som Gilwellspejder er han *Ravn*, og gør som sådan forbavsende gavn: med på Storedam i 1949 og -54, og siden da hvert år på Hylkedam. Han har været på svensk og engelsk Gilwell og har idag den fine titel af DCC = Deputy Camp Chief og leder som sådan spejdernes førertræning.

Men Ræv er idag to vigtige ting til: tropsfører for Herlufsholm trop og medlem af korpsledelsen — en lykkelig kombination, som sikrer jordforbindelsen for korpsledelsen.

(fortsættes side 44)

I dette nummer:

Forsidebilledet vil korpsets skovmænd kende fra den udsendte nytårshilsen. Magasinet bringer det for at minde om forårets store skovmandsbegivenheder: Landsdelsturenningerne og Primi-kurserne. Korpset kalder alle mand af hus. (Foto: Skotte).

Under spejderhatten 42
Skovmænd: Dagbogen 43
Primitivt kompas 45
Primi 65 46
Afstandsbedømmelse 48
Søspejdere: Om dyr og linjedåb 49
Flådens ege 50
På opdagelse i naturen 53
Fremstil et patruljestempel 53
Junglenyt 54
Kim – Alverdens lille ven 55
Sådan kan du snitte en tørklædering .. 56
Spejdertidende 57
Æressiden 59

SKOVMÆND

Din dagbog . . .

Man var nået hen til pejsestund og tilhørende te på skovmandsmødet, og efter de indledende sange havde runget til Oles guitar, og efter at de pejsebagte brød, som TF havde karakteriseret som »ganske tålelige« var sunket, kom TF ind på sidste skovmandstur forrige weekend.

De seks skovmænd havde holdvis hejket sig fra Brumtofte station, og mod sydøst gennem den sammenhængende skovkæde til en hyggelig bivuakeringsplads i Lemmerup skov, med fjordtur om morgenen og senere træfældning under skovfogedens ledelse.

Alle havde taget dagbøgerne med, og patruljen fordybede sig i en god tur, der allerede var historie.

Delte meninger

»Jeg kan bare ikke se formålet med at skrive denne dagbog,«, sagde *Niels*, »Ole og jeg havde mas nok med at nå turen, og her på pladsen fik vi nok at gøre med bivuakken og maden.«

Lars og *Henning* protesterede. »Jamen, det er ikke så slemt, hvis I bruger jeres (sikkert hyppige) hvilepauser til at skrive et lille stykke.«

»Jo, det er selvfølgelig rigtigt, at vi nok kunne anvende vore (enkelte) pauser lidt bedre, men personligt er det skriftlige ikke rigtig mit felt, man kan vel nok nyde turen uden at skulle skrive.«

Keld, som dannede hold med *Viggo*, spurgte: »Jeg kan altså godt lide at skrive, men tegning dertil vil jeg helst overlade til Viggo. Vi lægger nok for meget i det, derfor kom vi jo lidt for sent. Jeg synes, det er sjovt bagefter at have det friske indtryk af turen med hjem«.

Niels vedblev: »Ja, det er da rigtigt, bagefter, men det må da blive endnu bedre, hvis man hjemme prøver at skrive sine indtryk, eller hvad mener du, Skipper?«

TF svarede: »For det første er det jo ikke for min eller troppens skyld, at dagbogsføring indgår som en del af skovmandslivet, næh det er først og fremmest for jeres egen *fornøjelse.*«

Tekst: Busser
Tegninger: Busser & Suhr

En skitse fra dagbogen

Niels smilede skævt, og TF fortsatte: »Ja, du smiler, Niels, men du har på en måde ret, for det kan være irriterende, hvis man føler det som en dum tvang. Iøvrigt kan det godt være min fejl, hvis Ole og Niels blot føler det som en byrde. Jeg vil indrømme, at det for eksempel var en fejl at I skulle føre dagbog på natløbet med opgaver i forrige måned. Der hører det ikke rigtigt hjemme«.

Hvad er en dagbogs formål

Henning foreslog, at man skulle finde frem til meningen med dagbogen, bortset fra det med fornøjelsen, og nu bølgede diskussionen den næste halve time. Konklusionen (som Keld skrev ned) blev, at

1. Dagbogen skal tjene til at hente de friske indtryk med hjem og være et værdifuldt tilskud til skovmandslivet.
2. Det kræver (ligesom f. eks. ildboring) en vis træning inden man mestrer kunsten fuldtud, dels det at skrive om de egentlige oplevelser (og ikke bare remse de rutinemæssige ting op), dels at tegne de tilhørende situations-, landskabs- og kortskitser, og endelig det at administrere sin tid, så man hele tiden får ført bogen ajour.

Gilwell-systemet

Man udvekslede så dagbøger og diskuterede *måden* at føre dagbogen på. TF sagde hertil: »Når man siger *Gilwell-systemet* gyser mange, men husk at det er ment som en hjælp til at gøre det overskueligt på, det bevirker at man samler tekst, afstande, retninger, tegninger og kortskitse på en dobbeltside, og simpelthen fortsætter på næste dobbeltside. Men jeg vil da sige, at det ikke er en »lov«, det er blot en praktisk metode.«

Logbog

Keld indskød: »Man kan jo også »bearbejde« stoffet hjemme bagefter, og ligefrem lave en løbende *logbog*. Min fætter var med i sidste landsskovmandsturnering og lavede sådan en sammen med sin makker. Der var stillet nogle faste opgaver, »hejker med formål«, men de skrev logbog om alt hvad de foretog sig i skovmandspatruljen i den tid.«

»Det synes jeg, var en god idé«, sagde *Ole*, »dels kan man altså kigge tilbage på nogle gode ture og møder, og samtidig kunne vi anvende bøgerne som *arbejdsbøger*, hvor godt arbejdsstof siden kan hentes«.

Nu kom der gang i snakken, man diskuterede indbinding, gode hejkruter og fotografering, og det blev halvsent, inden TF kunne slutte mødet.

Men Lars og Henning var så venlige at fortælle os lidt om deres dagbog og resultatet ser du andetsteds på siden.

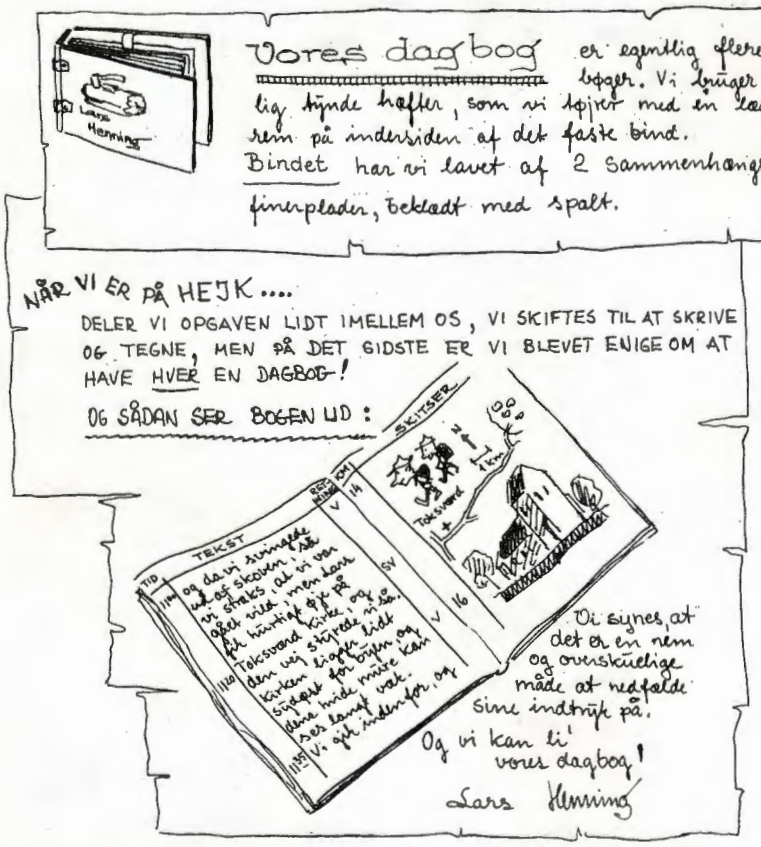

Under spejderhatten

(Fortsat fra side 42)

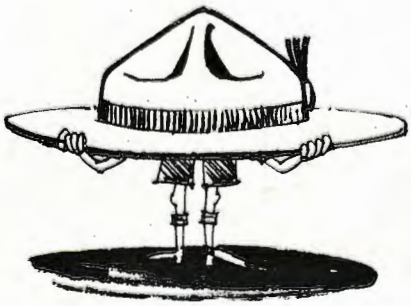

Da Ræv i sin tid var TF i 2. Ordrup husker jeg fra vore førermøder, at han pludselig kunne finde på at trække benene op mellem armene og gå op i håndstand.

Mon han stadig kan være stærk mand?

Da 25-årsdagen for Rævene's — hans gamle patruljes — oprettelse nærmede sig, fandt hele patruljen sammen og genopfriskede gamle patruljeminder.

— og da hyldede Rævene deres PF, som en god afholdt spejder, og det gælder også den dag idag.

Små-Høg.

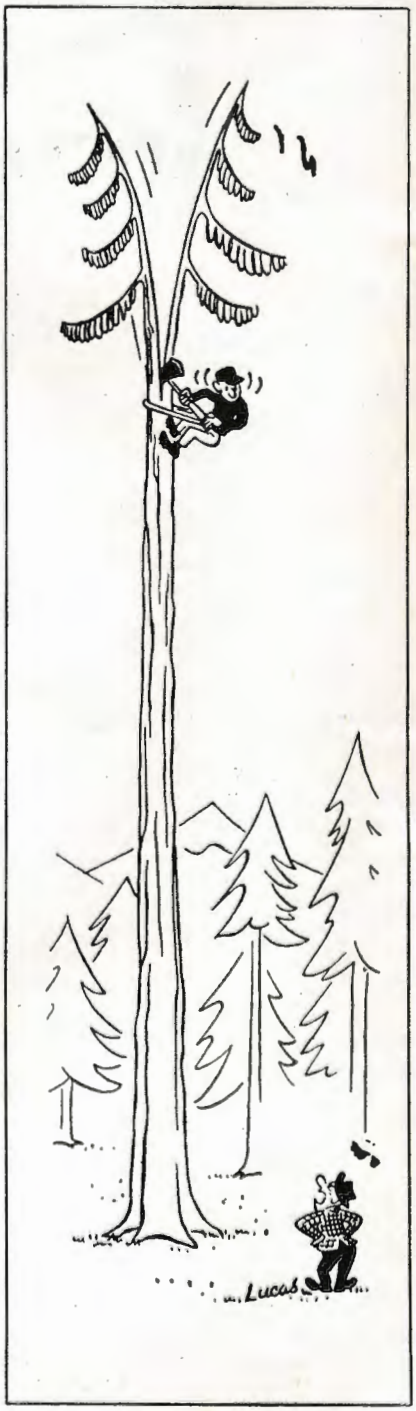

– Nej, nej, Konrad. På tværs!

Det er sjældent, man ser skovmænd orientere med selvlavede kompasser — det er der vel ikke noget at sige til, fordi »Silva« og lignende overgår det vi selv er i stand til at fremstille mange, mange gange, hvis vi da kun skal se på kompasset som sikreste retningsgiver.

Men prøv alligevel at fremstille et selv... for når man er blevet rigtig dus med Silvaen, var det måske en idé at skærpe kravene til orienteringen med et hjemmelavet. Vi giver her opskriften på et vædskekompas.

PRIMITIVT KOMPAS

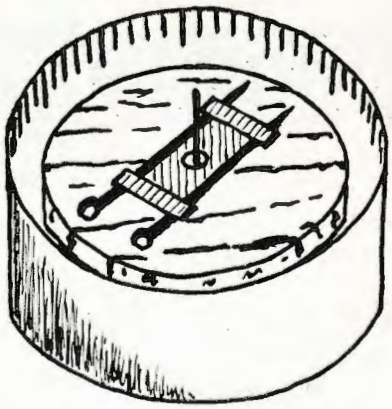

Materialer:

Materialelisten ser således ud:

1 korkprop 30—35 mm i diameter, den kan købes hos materialisten, sørg for at den ikke er for grov og revnet (D).

2 stk. 1″ *stålsøm*, og gerne dem med små hoveder (B).

Aluminiumsblik, ca. 0,5×10×35 mm, kan evt. »reddes« i spisekammeret (A og C).

1 mm kobbertråd, 140—200 mm langt, fra ledning med stiv tråd (E).

1 rund plasticpilledåse m. låg, ca. 40 mm i diameter, krus el. lign. er brugbart (F).

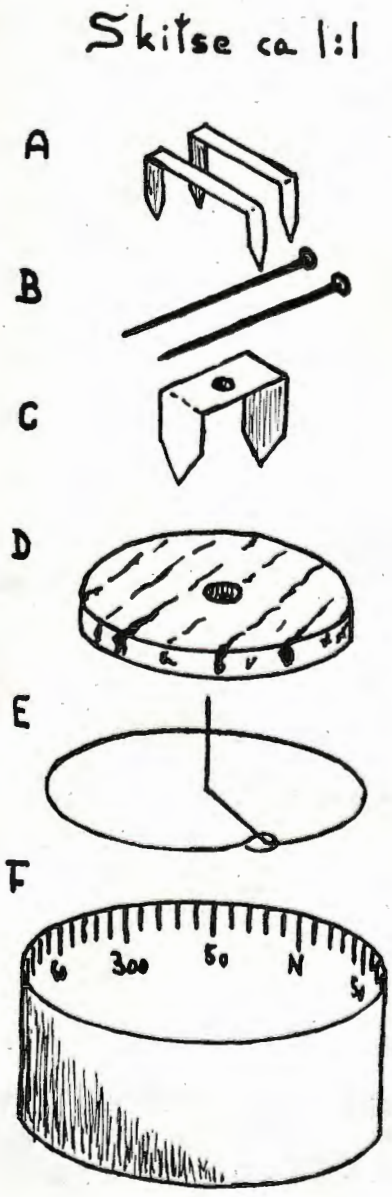

Fremstilling:

Bor et 5 mm hul midt igennem korkproppen og skær derefter en skive af, som er 4 mm tyk (D).

Aluminiumsblikket klippes igennem på langs to gange, så der fremkommer 2 strimler 5 mm brede (C). Midt i den brede strimmel bores et hul på 1,5 mm, alle strimler klippes spidse i begge ender, og den yderste trediedel bukkes ned.

Pres det brede stykke aluminiums nedbøjede spidser gennem D, der i forvejen er gjort blød ved nogle timers ophold i vand. Det lille hul i strimmel C, skal sidde i korkskivens centrum. Spidserne ombukkes på bagsiden.

Derefter presses de to strimler A gennem D, men på tværs af og ved hver ende af C, skyd de to stålsøm ind under strimlerne A, som derefter trykkes til og ombukkes på bagsiden af D. A skal fastholde kompasnålen(e) B, parallelt og på hver side af C.

Magnetisering:

De to søm skal naturligvis magnetiseres, og det kan gøres ved at lade dem overnatte på en stærk magnet, brug højtalermagneten, men det vil sikkert være klogt at eksperimentere lidt med hvordan de skal sidde, så du ved at det er sømspidserne der peger mod nord, (separatister kan jo bruge hovedet).

Færdiggørelse:

Kobbertråden bukkes så den følger indersiden af dåsens kant én gang rundt — så ind til centrum og lodret op. Den skal fungere som styr, da »nålen« jo ikke må glide op ad dåsens væg. Gradinddelingen laves på dåsens inderside — så vil man være i stand til at pejle ganske udmærket.

Sluttelig anbringes nålen over det lodrette stk. E, som er monteret i dåsen.

Så skulle kompasset være klar til brug, men husk lige at komme vand i, *for det er jo et vædskekompas!!!* — og føler du nu trang til at indvende, at det da ikke er noget særlig primitivt kompas, ovenstående beskrivelse taget i betragtning, så vent med at sige det højt til du har gået kompasgang med det i kuperet, tætbevokset terræn.

Mogens F. Hansen.

– For at finde ud af hvor nord er, skal man – øh..., skal man bare vende ansigtet mod syd, så har man nord lige bag sig«.

PRIMIPRIMIPRIMIPRIMIPRIM

En af årets store spejderoplevelser: Primitivt førerkursus.

»Da jeg gik rundt derhjemme en morgen i april...«

Atter lyder de opildnende toner fra primi-kursernes slagsang ud over landet. Snart er det påske, og så kalder korpset atter alle raske skovmænd, rovere og yngre førere af hus til primitivt kursus.

Sidste år deltog ikke mindre end 670 kursister i arrangementerne på de traditionsrige kursussteder vidt omkring i landet, og det samlede tal som i årenes løb har oplevet påskens eventyr andrager 6.711.

Spørg nogle af disse, og du vil erfare om storslåede oplevelser, muntert kammeratskab og et frisk patruljeliv samt en masse nye ideer og gode instruktioner til brug for tropsflok- og klanarbejdet.

Er det *din* tur i år? Har du ikke tidligere været af sted, og opfylder du de betingelser, der kan læses andet steds her i artiklen, så er det *dig*, korpset kalder på i 1965.

Vil du være med til at lave store og imponerende pionerarbejder? Vil du opleve charmen ved hiken i de store skove? Vil du møde nye kammerater fra alle landets egne? Vil du endnu engang opleve et ubrydeligt patruljesammenhold, og vil du have en oplevelse helt ud over det sædvanlige? Så benyt chancen nu, og tilmeld dig *inden den 8. marts* til *divisionen* gennem din TF.

Der er jo formodentlig i jeres trop flere skovmænd, som gerne vil af sted, men prøv så at tale om det forinden, så I ikke vælger det samme sted at tage hen. Fordel jer på de forskellige førertræningssteder, så I — og dermed troppen — kan få så mange impulser som muligt med tilbage til det daglige arbejde. Du kan vælge mellem *Assenbæk, Fjældstauan, Hylkedam, Rosenholt, Ryekol* og *Storedam*, og der er således også mulighed for at komme til en egn af landet, hvor du normalt ikke færdes.

TAG PÅ PRIMITIVT —

— og kom hjem med bevidstheden om, at du har oplevet noget, lært noget og kan udrette noget.

På gensyn i påsken!

PRAKTISKE OPLYSNINGER

HVEM kan komme med?

Alle skovmænd, rovere og førere, der er *fyldt 17 år* den første kursusdag, kan deltage, såfremt de *ikke*

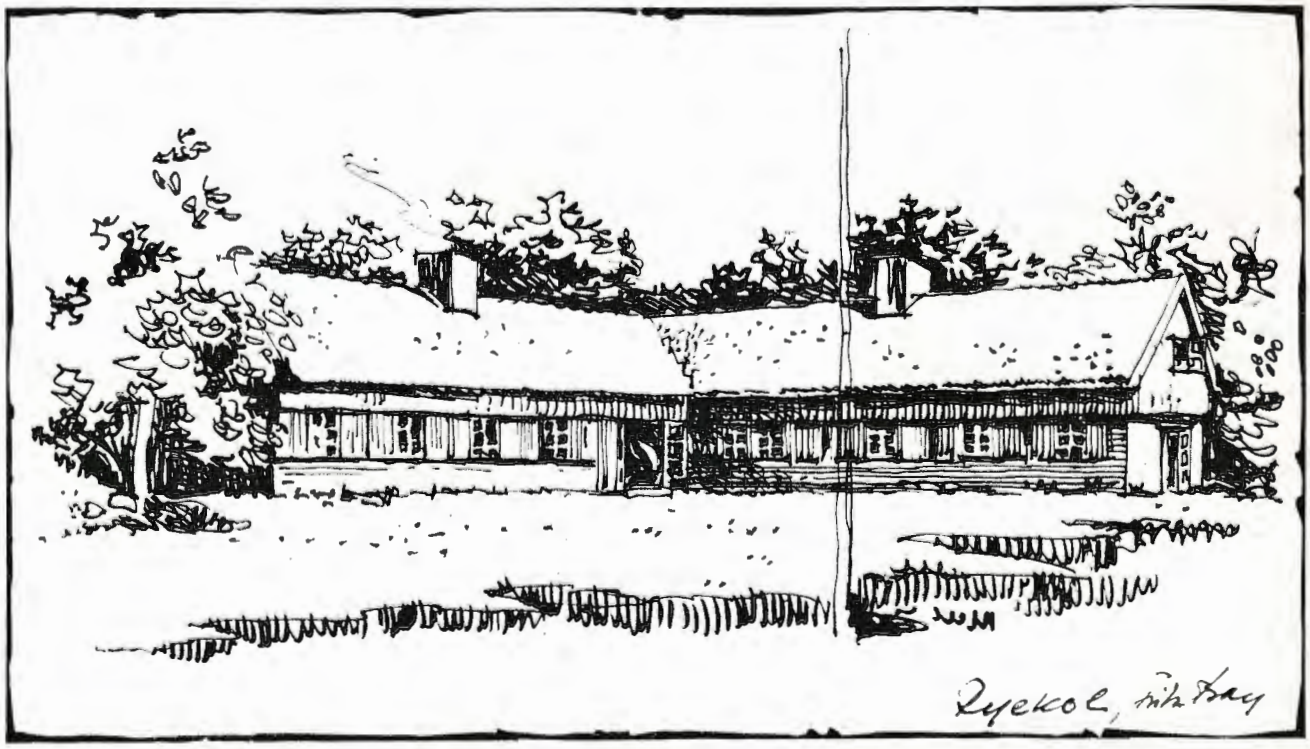

PRIMIPRIMIPRIMIPRIMIPRIM

PRIMIPRIMIPRIMIPRIMIPRIMI

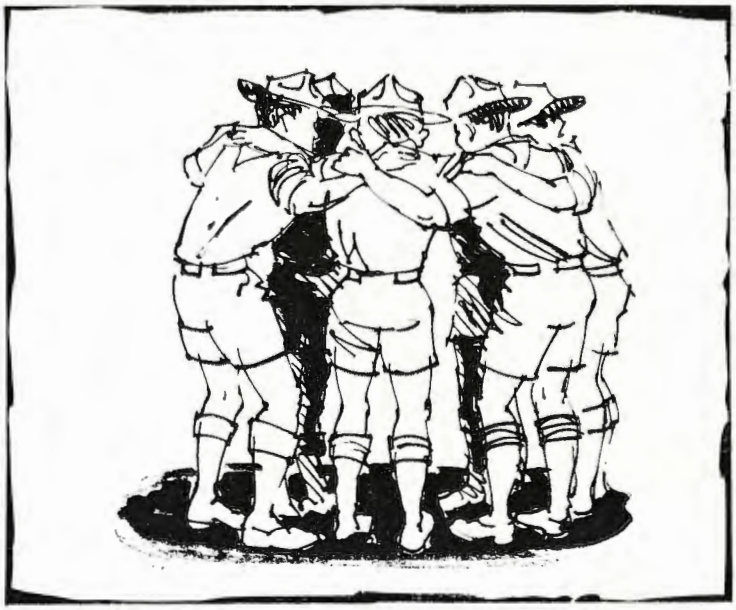

har været på spejder-primi tidligere. (På primi-rover kan man deltage, hvis man er fyldt 18 år, og *selvom* man tidligere har været på spejderkursus).

HVAD koster det?

Kursusafgiften er 40 kroner, som betales under kursus. Korpset godtgør 1/3 af alle *rejseudgifter* (billigste rejsemåde), og muligvis kan du fra din tropskasse få et yderligere tilskud til transporten. — Du kan selv vælge kursusstedet, såfremt dette ikke allerede skulle være overtegnet.

HVORNÅR udløber fristen?

Tilmeldingsblanketten skal være hos divisionen *senest den 8. marts,* — og den skal være påtegnet af din tropsfører, hos hvem du iøvrigt også får selve blanketten.

Selve kursus begynder *skærtorsdag den 15. april kl. 10* og slutter 2. påskedag så betids, at alle kan komme til deres hjemby inden aften. Kursusdeltagerne på Fjældstauan på Bornholm kan dog først være tilbage med båden, der er i København tirsdag morgen den 20. april. Det samme gælder kursister, der deltager på Rosenholt og benytter rutebåden Ålborg-København. Korpset har reserveret plads til kursisterne på Bornholmerbåden.

HVOR foregår det?

Assenbæk, tæt ved Varde, på de vestjyske spejderes og Sct. Georgsgildets dejlige grund og hytte. Leder: divisionschef *Mogens Kring,* Esbjerg.

Fjældstauan i Paradisbakkerne på Bornholm, tæt ved Nexø. Buskørsel arrangeres fra Rønne for en billig penge. Leder: divisionsass. *Haagen Klevin,* Kastrup.

Hylkedam ved Gelsted st. på Vestfyn. Korpsets store og velkendte førertræningscenter. Leder: divisionschef *Poul Erik Jensen,* Århus.

Rosenholt i Dronninglund Storskov nord for Aalborg. Leder: Kipanda- og Wacamba-arrangøren *Peter Viggo Mørch,* København.

Ryekol ved Gl. Ry, korpsets dejlige grund og hytte, bl.a. kendt fra sidste landsskovmandsturnering. Nærmeste station er Ry. Leder: kolonnechef og Wacamba-arr. *Ole Berner,* Fredericia.

Storedam pr. Allerød st. i Nordsjælland. Korpsets ældste førertræningssted. Leder: distriktschef *Jørgen Christoffersen,* Måløv.

ANDRE SPEJDERKURSUS

Herudover afholdes der *primitivt kursus for ældre førere* i *Bromme* ved Sorø. Leder: DCC *Svend Ranvig,* Sorø, redaktør af Spejdersport.

Endelig afholdes to *tropsfører- og -assistent kursus:*

Ravnsø ved Silkeborg, Århus Skov divisionens hytte. Leder: divisionsassistent *Jørgen Tvergaard,* Vedbæk, redaktør af Sp. Magasin.

Skovdam ved Gelsted, Vestfyn. Nordvestfyns divisions hytte. Leder: divisionsassistent *Bent Wessel,* Hjørring.

PRIMIPRIMIPRIMIPRIMIPRIMI

SMÅTIPS TIL AFSTANDSBEDØMMELSE:

AFSTANDE	KENDETEGN:
15000M	STØRRE BYGNINGER
11000M	VANDBEHOLDER
5000M	ALM. BYGNINGER
4000M	SKORSTEN
2000M	STORE FRITVOKSENDE TRÆER
1500M	MENNESKER I GRUPPER
1200M	ENL. TRÆER, VEJVISER
850M	MENNESKER I BEV.
700M	GRUPPER DYR + MENNESKER
500M	HEST + RYTTER HVER FOR SIG
300M	VINDUESRAMMER
250M	BLANKE KNAPPER
150M	ØJNENE ER "SORTE PLETTER"
70M	TYDELIGE ANSIGTSTRÆK

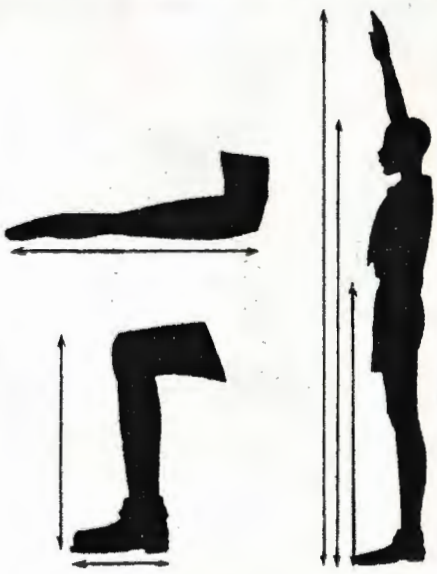

NOTÉR HER DINE EGNE MÅL OG DIN VÆGT!

O.B.

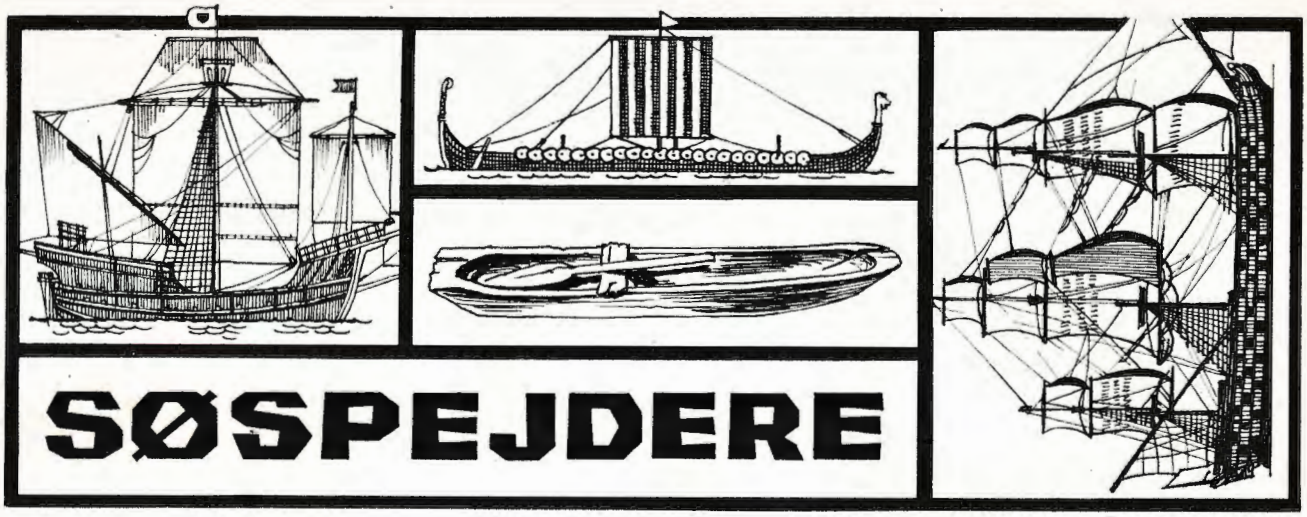

SØSPEJDERE

Måske er det mindelser fra Noahs ark, det første i litteraturen virkelig omtalte skib, eller måske er det søfolks længsel efter det faste, tørre land efter ugelange ophold på mørke truende vande, der er den egentlige årsag til, at så mange ting ombord har fået hæftet dyrenavne på sig. Faktisk findes der så mange, at uhildede kunne få opfattelsen af, at skibet rummede en hel zoologisk have.

om DYR og LINIEDÅB

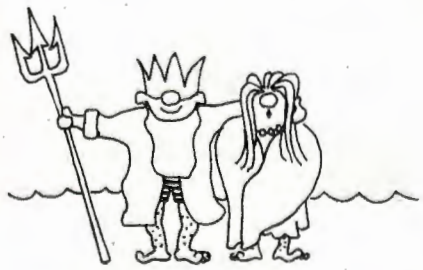

Uden måske at kende nøjere til det, har de fleste mennesker sikkert hørt om, at der ombord i et skib findes et *»kølsvin«*. Tro dog nu ikke, at dette svin har noget at gøre med den føde, der serveres ombord. Nej, det er derimod noget helt andet, nemlig betegnelsen på den planke, der indvendigt i skibet ligger ovenpå kølen. *»Svanehalse«*, *»fisk«* og *»æselhoveder«* er et par andre eksempler på det rige dyreliv, der er repræsenteret. Eller vel rettere *var* repræsenteret. For ligesom med så meget andet forsvinder en del af disse gamle benævnelser med sejlskibenes uddøen og flådens modernisering.

De steder, hvor de gamle traditioner og benævnelser længst holdes i hævd, er jo i orlogsflåderne, ... og heldigvis for det. Altfor mange steder er man bange for at holde fast ved det gamle; man er bange for at andre skal grine ad een. Lad dem dog grine. — Også spejdere er traditionsbundne, og er der vel noget, der giver mere sammenhold og fællesskabsfølelse end netop det at holde de gamle skikke, ceremonier og traditioner i hævd? Her kan heller ikke søspejderne undslå sig.

Liniedåb — om ikke ved passage af Ækvator, så dog efter udsejling af et vist antal sømil i egne farvande — er ikke sjælden i søtroppe. Og den fremgangsmåde, der anvendes, er såmænd heller ikke særlig meget forskellig fra den virkelige liniedåb. Denne liniedåb har været foretaget igennem århundreder, og den finder stadig sted, når man for første gang i sit liv passerer breddeparalel 0. Den hører vel til søens allerfestligste traditioner. Ganske vist har det altid været en noget hårdhændet spøg, ja helt i gammel tid måske endda ligefrem livsfarlig for ofret; men i alt fald var det en ting, som man altid var stolt af at have været igennem, og sømænd har jo aldrig haft ord for at være sarte.

Det var også en stolt dag, for da kom nemlig selveste Hans Søkongelige Majestæt Neptun med viv og følge ombord over skibets stævn, hvorefter kongen ved hjælp af sine håndlangere, der med største nidkærhed og energi gik ind for sagen, lod enhver ombord, der endnu aldrig forhen havde begivet sig ind på den anden af jordens halvkugler, stille for sin trone. Hans Majestæt lod derpå sine medbragte medicinmænd, doktores, betjente og livvagter tage »ofrene« under behandling. De blev indsæbet, raget, skuret, skrubbet, renset (både ind- og udvendigt) ved anvendelse af allehånde remedier, for til slut at blive væltet i det til formålet fremstillede bassin, eller simpelt hen smidt i havet. Således rensede kunne de fremstilles for kongens åsyn og erklæres for værdige til at overskride grænsen til den anden del af kong Neptuns rige.

Det bedste af det hele ved sådan en »dåb« var dog, at man ved hjemkomsten fra togtet kunne fremvise attest for at være optaget i »Dybvandssejlernes broderskab«, hvad der højtideligt var nedfældet på et i sandhed frygtindgydende dokument, underskrevet af selve Hans Søkongelige Majestæt, 1. styrmanden.

Skipper.

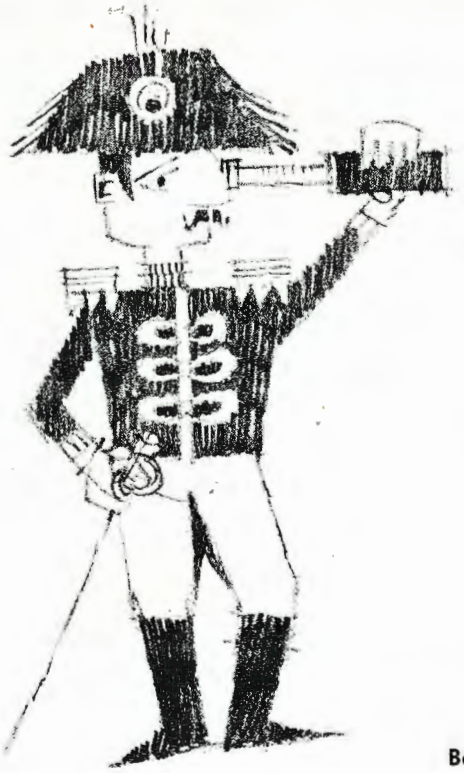

FLÅDENS

Illustrationer: Ingeniør- og bygningsvæsen og Marinens Bibliotek

Gamle borgruiner, voldsteder, slotte, herregårde, fæstninger, runestene, kæmpehøje, kirker og monumenter bringer på en særegen måde nutidsmennesker i direkte forbindelse med fortidens liv og færden. Det er vel i og for sig noget, som enhver har en vis fornemmelse af. Betydeligt mere overraskende er det nok, at et stort antal ganske almindelige *træer* rundt om i vore skove også har umiddelbar tilknytning til en af de mest stormfulde og dramatiske perioder i Danmarkshistorien.

Det drejer sig om en række store egestammer — omkring 150 år gamle — der går under betegnelsen »flådens ege«.

Lad os starte med en simpel konstatering:

Af Nordsjællands egebevoksninger over 100 år kan der bygges et antal linieskibe og fregatter, der svarer til hvad englænderne røvede af skibe fra Danmark efter Københavns bombardement i 1807!

Nå, vil du muligvis bare sige, *og hvad så?* Det er nok bedst at forklare det hele lidt nærmere.

Bombardementet og dets resultat

I 1807 havde Danmark besøg af en engelsk forhandler, der ønskede, at Danmark skulle slutte sig til England i den store krig mod Napoleons Frankrig, som fandt sted i disse år. Forhandlingerne gik ikke godt og førte ikke til noget egentligt resultat. Dette blev årsagen til, at englænderne nu besluttede at sætte sig i besiddelse af den danske flåde med magt!

Først på efteråret blev København derfor indesluttet fuldstændig af engelske tropper og fra 2. til 5. september udsattes byen for et voldsomt bombardement med granater og brandbomber. Til sidst var ødelæggelserne så store, at der ikke stod anden vej åben end overgivelse.

Det bitre resultat blev, at hele den danske flåde måtte udleveres. Englænderne tog 16 linieskibe, ødelagde 2 på bedding og senere 1 i kamp ved

Kvarteret omkring Frue Kirke var særlig hårdt ramt efter bombardementet.

FLÅDENS EGE

Illustrationer: Ingeniør- og bygningsvæsen
og Marinens Bibliotek

eder, slot-
runestene,
numenter
de nutids-
delse med
et er vel i
er har en
eligt mere
at et stort
ge *træer*
også har
en af de
tiske pe-

ikke store
år gamle
lsen »flå-

npel kon-

oksninger
s et antal
svarer til
af skibe
avns bom-

e sige, og
st at for-
e.

Bombardementet og dets resultat

I 1807 havde Danmark besøg af en engelsk forhandler, der ønskede, at Danmark skulle slutte sig til England i den store krig mod Napoleons Frankrig, som fandt sted i disse år. Forhandlingerne gik ikke godt og førte ikke til noget egentligt resultat. Dette blev årsagen til, at englænderne nu besluttede at sætte sig i besiddelse af den danske flåde med magt!

Først på efteråret blev København derfor indesluttet fuldstændig af engelske tropper og fra 2. til 5. september udsattes byen for et voldsomt bombardement med granater og brandbomber. Til sidst var ødelæggelserne så store, at der ikke stod anden vej åben end overgivelse.

Det bitre resultat blev, at hele den danske flåde måtte udleveres. Englænderne tog 16 linieskibe, ødelagde 2 på bedding og senere 1 i kamp ved Sjællands Odde. Endvidere gi
fregatter, 8 brigger og 8 korv
samt en del mindre skibe tab
englænderne — hvortil kom alt
teriel på Holmen, der lod sig f
d.v.s. så meget, at der skulle 90
til at transportere det bort! En
blev en række danske handels
i den kommende tid kapret elle
slaglagt i engelsk havn, efte
Danmark som følge af det eng
angreb var gået ind i krigen på
poleons side.

Kvarteret omkring Frue Kirke var særlig hårdt ramt efter bombardementet.

Katastrofens følger

Flådens udlevering var naturl
en katastrofe af dimensioner fo
tidens Danmark. Når man så
lægger de kommende års m
økonomiske og politiske vansk
heder, som ikke mindst allia
med Napoleon medførte, var de
solut ingen grund til at se særlig
timistisk på tingene. Men på
af modløsheden og de mørke
begyndte man alligevel på adsk
områder at kunne spore en ny s
foretagsomhed i landet.

Blandt andet tog man næsten
det samme fat på bygningen a
helt ny flåde.

I fald denne opgave skulle
gjaldt det naturligvis først og f
mest om at skaffe tilstrækkeligt

EGE

De fleste egetræer i Danmark over 100 år er i virkeligheden »flådeege«

Sjællands Odde. Endvidere gik 17 fregatter, 8 brigger og 8 korvetter samt en del mindre skibe tabt til englænderne — hvortil kom alt materiel på Holmen, der lod sig flytte, d.v.s. så meget, at der skulle 90 skibe til at transportere det bort! Endelig blev en række danske handelsskibe i den kommende tid kapret eller beslaglagt i engelsk havn, efter at Danmark som følge af det engelske angreb var gået ind i krigen på Napoleons side.

Katastrofens følger

Flådens udlevering var naturligvis en katastrofe af dimensioner for datidens Danmark. Når man så hertil lægger de kommende års mange økonomiske og politiske vanskeligheder, som ikke mindst alliancen med Napoleon medførte, var der absolut ingen grund til at se særlig optimistisk på tingene. Men på trods af modløsheden og de mørke tider begyndte man alligevel på adskillige områder at kunne spore en ny stærk foretagsomhed i landet.

Blandt andet tog man næsten med det samme fat på bygningen af en helt ny flåde.

I fald denne opgave skulle løses, gjaldt det naturligvis først og fremmest om at skaffe tilstrækkeligt med tømmer. Den eksisterende skov dækkede end ikke det øjeblikkelige behov. Der måtte gøres noget, og derfor gik staten og landets skovejere simpelthen i gang med at plante nye ege i stor stil for på den måde at gøre det muligt at levere træ til en ny slagkraftig flådes bygning engang ud i fremtiden.

Skove over hele landet var inddraget i projektet, men en meget væsentlig del af indsatsen var koncentreret i Nordsjælland. Hermed er vi i virkeligheden nået frem til sagens kerne, for det er just alle disse træer, plantet i 1807 og årene derefter, som i mellemtiden er blevet store og kraftige stammer, og som i dag — og altså med fuld ret — går under betegnelsen »flådens ege«!

Midlertidig løsning

Det var naturligvis ganske umuligt at opbygge en ny flåde så hurtigt, at den kunne sættes ind i krigen mod England. Det lykkedes af større skibe faktisk kun at få bygget fire fregatter, men til gengæld søsattes i disse år en række små kanonbåde, som skulle ros frem. De havde deres specielle fordele. Når vinden løjede af til ugunst for de engelske sejlskibe, kunne de danske kanonbåde gå til angreb. Deres størrelse var så ringe, at kanonerne på de engelske skibe simpelthen skød hen over hovederne på de danske marinere. Englænderne satte følgelig ofte *deres* robåde i vandet, og snart stod der ofte et voldsomt søslag mellem rofartøjerne.

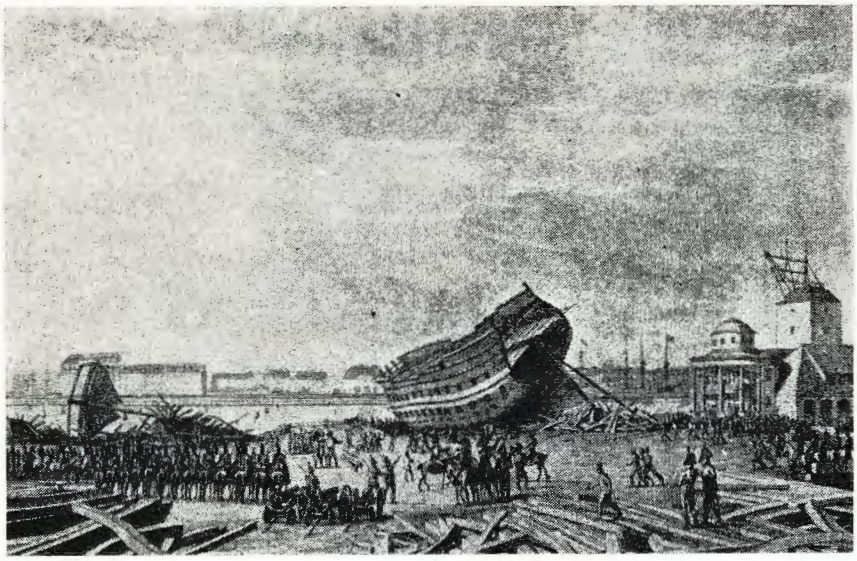

»Englændernes sidste skændselsdåd.« C. W. Eckersbergs tegning af dansk linieskib, der ødelægges af englænderne på Holmen.

En sådan episode er bl. a. skildret i den spændende sømandsroman »Peter Simple«, skrevet af englænderen kaptajn Marryat. Måske har du læst den. Ellers lad os lige citere:

»Efter en halv times forløb var vi på kanonskuds afstand af den første kanonbåd, som straks skød på os, og snart var vi i en heftig fægtning. De danske gjorde tapper modstand, og jeg blev slået tilbage, da jeg ville entre den ene fjendtlige kanonbåd. Og da jeg endelig fik fodfæste, fik jeg pludselig et sådant slag over skulderen af en geværkolbe, at jeg faldt over bord. Jeg kom op igen, men var så fortumlet af det voldsomme slag, at jeg i nogen tid var ganske forvirret i hovedet; jeg havde dog endnu kraft til at holde mig oven vande og svømmede som det lod, bort fra fartøjet, indtil jeg fik fat på en åre, der var faldet over bord«.

Sådan kunne det altså gå, når en englænder konfronteredes med de små danske kanonbåde. Selv om de, som det fremgår, kunne bide kraftigt fra sig, var de imidlertid håbløst underlegne på længere sigt. Det *var* en midlertidig løsning, og der var følgelig påtrængende årsager til at tage fat på de storstilede genopbygningsplaner, som de mange »flådens ege« den dag i dag kan give et indtryk af rundt omkring i de danske skove.

Hvad egene har oplevet

Der er med andre ord basis for at lade fantasien spille, når du på din færden i terrænet støder på de gamle træer. Det er ganske underligt at tænke på, at de har vokset der på stedet fra en tid, *hvor* Napoleon beherskede Europas fastland, *hvor* USA kun havde været selvstændigt i godt 30 år, *hvor* den danske kongerække ikke var nået længere end til Christian VII, *hvor* Danmark og Norge endnu var ét rige, *hvor* København med lethed kunne rummes inden for de gamle volde, og *hvor* man nys var begyndt at anvende de første effektive dampmaskiner!

Disse sidste lagde sammen med de helt nye metoder til metalforarbejdning grunden til den fantastiske industrialisering, der har fundet sted de sidste 150—100 år. Et resultat heraf var bl. a., at større skibe fra midten af det 19. århundrede i stigende grad blev konstrueret af jern og stål i stedet for af træ. Naturligvis gjaldt dette ikke mindst krigsskibe.

Kun minestrygere bygges fortsat — af hensyn til magnetiske miner — af materiale fra skovene, og det er ganske sjovt, at man i dag til dette formål netop anvender de træer, som blev plantet efter 1807 — for 150 år siden — for at dække en kommende flådes behov! Bortset herfra er »flådens ege« ikke blevet anvendt til deres egentlige bestemmelse, men har fået lov til at stå som et ejendommeligt minde om de svundne tiders dramatiske begivenheder — og ganske specielt som et spændende vidnesbyrd om den gamle danske flådestyrkes storhed og fald!

Dansk linieskib fra begyndelsen af det 19. århundrede. – Mange af de røvede fartøjer blev senere anvendt af englænderne såvel i Europa som i oversøiske farvande.

På opdagelse i naturen

En god gammel ven, en såkaldt klassiker, er kommet i nyt oplag: Knud Hee Andersen og Hilmar Ødum's »På opdagelse i naturen«. En masse spejdere vil kende den i forvejen, og for dem behøver den ingen anbefaling. Men i fald du aldrig har truffet på den tidligere, kan vi anbefale dig at købe den, eller låne den på biblioteket.

På en yderst letfattelig og interessant måde gennemgår bogen, hvad en ganske almindelig dreng eller mand uden særlige forudsætninger vil kunne opleve ude i naturen, blot han har øjnene med sig, og ejer evnen til at være nysgerrig og undres. Hovedvægten i bogen er lagt på teksten, og det er måske dens største svaghed, for lidt flere illustrationer og instruktive tegninger kunne man måske nok have ønsket sig. Men man må dog nævne, at den nye udgave har et ændret og forøget illustrationsmateriale.

Bogens 17 kapitler indeholder beskrivelser af mangt og meget indenfor naturlivet, såsom skovens træer og dens dyr, sangfugle og rovfugle, planter, insekter, spiselige og giftige vækster o.m.m. — Formålet er at sætte læseren i gang med at iagttage og forstå naturen — *uden* at kede, og det formål kan man absolut sige, at de 260 sider lever op til.

Knud Hee Andersen og Hilmar Ødum:
»På opdagelse i naturen«.
6. udgave, forlaget Unitas, kr. 22,50.
Fås på depotet.

En af bogens illustrationer:

Rovfuglene er lette at kende, når man ser dem i silhuet mod himlen.

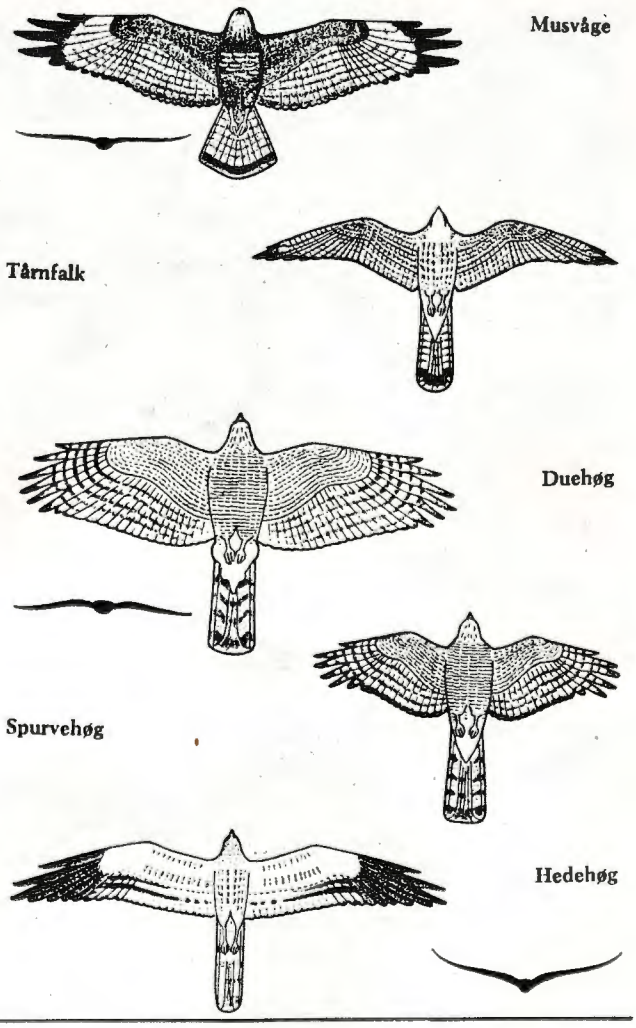

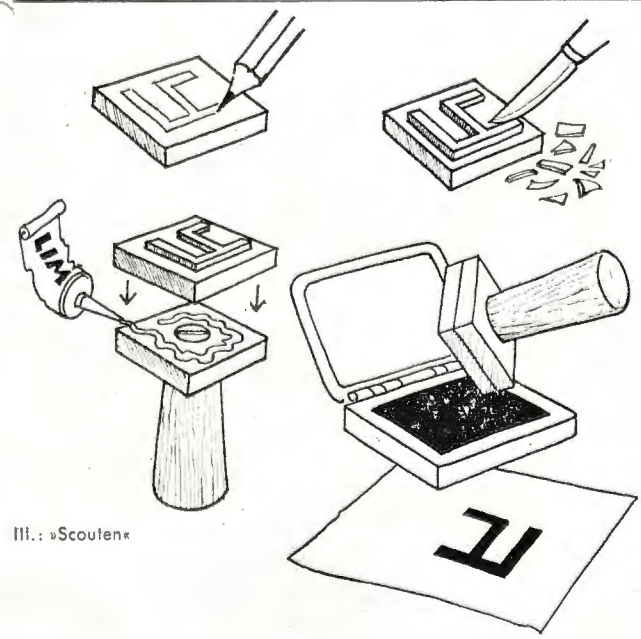

Ill.: »Scouten«

FREMSTIL:

et patruljestempel

På et af patruljemøderne her i vinterhalvåret vil det være en god idé, om I fremstillede et patruljestempel, som dels kunne bruges til at mærke alle patruljens ejendele med, dels kan bruges til mange andre ting.

De enkelte patruljemedlemmer kan også skære sig et stempel, der viser deres eget totem.

Det hele er ganske enkelt. I behøver blot lidt linoleum, en linoleumskniv eller en skarp lommekniv, klister, samt en træstump til håndtag og plade. Ellers er det blot at gå frem efter hosstående tegninger.

Husk blot at motivet skal tegnes spejlvendt på linoleumet, når I går i gang med udskæringen.

God arbejdslyst. Bliver resultatet særlig flot, kan I jo lade magasinet se et eksemplar.

Claus Just Sørensen, Lakseflokken, Randers
Steen Gede, Ivar Huitfeldt flok, Køge.
Chill, 7. Odense flok.

MÅNEDENS 30 KM VANDRINGER

17 ulve fra Stifindernes flok, Amager.
18 ulve fra Augustenborg flok.
11 ulve fra Kaj Lykkes flok, Bramminge.
12 ulve fra 2. Hellig Anders flok, Slagelse.

TIL SKRÆK OG ADVARSEL . . .

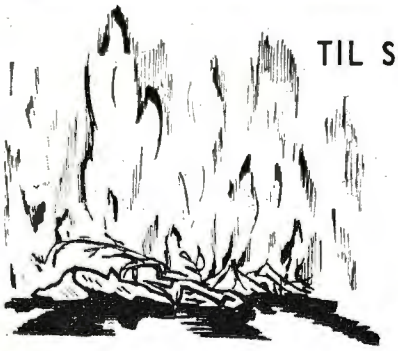

Kære ulve!

Her er en lille historie om en ulveunge, der kom galt afsted, fordi han gav sig ud i noget, som han ikke havde begreb om. Han havde hørt noget om bålfænding, men havde ikke forstået det rigtigt.

Nu er der først een ting: *Ulveunger må overhovedet ikke tænde bål.*

Det var denne dreng ikke klar over, og han ville så prøve det. Første gang ville det ikke brænde, men han prøvede igen.

Så kommer vi til det, som han havde misforstået: Han troede, at hvis man lagde to grene over kors i bålet, ville der ingen ulykker ske. Det prøvede han så at gøre — og gik sin vej.

Men hvad skete der? For 1.000 kr. korn gik op i luer, og der var endda fare for et stråtækt hus i nærheden. Lykkeligt var det, at der ingen mennesker eller dyr kom til skade. Der var heller ingen uskyldig, der blev beskyldt for at være brandstifter.

Her viste ulveungen nemlig, at han var af den rette slags — han fortalte straks, at det var hans skyld med ildebranden, og det var modigt gjort af ham. Han kunne jo nok tænke sig, at der ville komme en ubehagelig tid for ham.

Så er der kun det tilbage at fortælle, at dette ikke er et eventyr, men desværre noget, der virkelig er sket. Det er ulveungens mor, der har skrevet og bedt om, at historien måtte komme på Ulvesiderne, således at I alle kunne blive klar over, at *ulveunger må ikke tænde bål.*

Fox-

Handsken er kastet

Da kakkelovnen brændte –

I kan tro, vi havde et spændende ulvemøde. Lige da mødet skulle til at begynde, var der en ulv, der smækkede døren i med et brag, og så stod flammerne pludselig op fra vores olie-kakkelovn, så vi troede der var blevet ildebrand. Akela jagede os allesammen ud og råbte til et par stykker om at hente en spand vand. Imens havde vores rådsformand, der var oppe i huset, hentet et par våde sække og lagt over ovnen, og han og Akela bar den uden for hytten. Vi kom nu allesammen styrtende med vandfade, kedler og alle spejdernes gryder, som vi havde fyldt med vand. Desværre blev der kun brug for een eneste spand. Men hele hytten stank af olie, så vi måtte lege udenfor det meste af mødet, selv om det var mørkt. Det var vel nok et ulvemøde. Alle folk i nærheden var i vinduerne for at se, hvad der foregik.

En søndag, da vi var på tur i skoven, lavede nogle af os en borg, som de andre skulle angribe. Pludselig kaldte fire ulveunger på Akela, og alle ulvene kom farende, og skulle se, hvad der var. De fire havde fundet en død bogfinke, og vi lavede nu allesammen en fin grav til den. Næste gang vi kommer der, skal vi se, om graven stadig er der.

På næste ulvetur skal vi ud at sejle, eller er det en øvelse? Engang stod der, vi skulle til Alaska, og så var vi bare i Hareskoven.

Med ulvehilsen
Pampasulvene
Brønshøj div.
Brønshøj div.

Da vi gerne vil høre lidt fra ulvene i den modsatte ende af landet, kaster vi handsken videre til

Dueholm flok, Nordvest division.

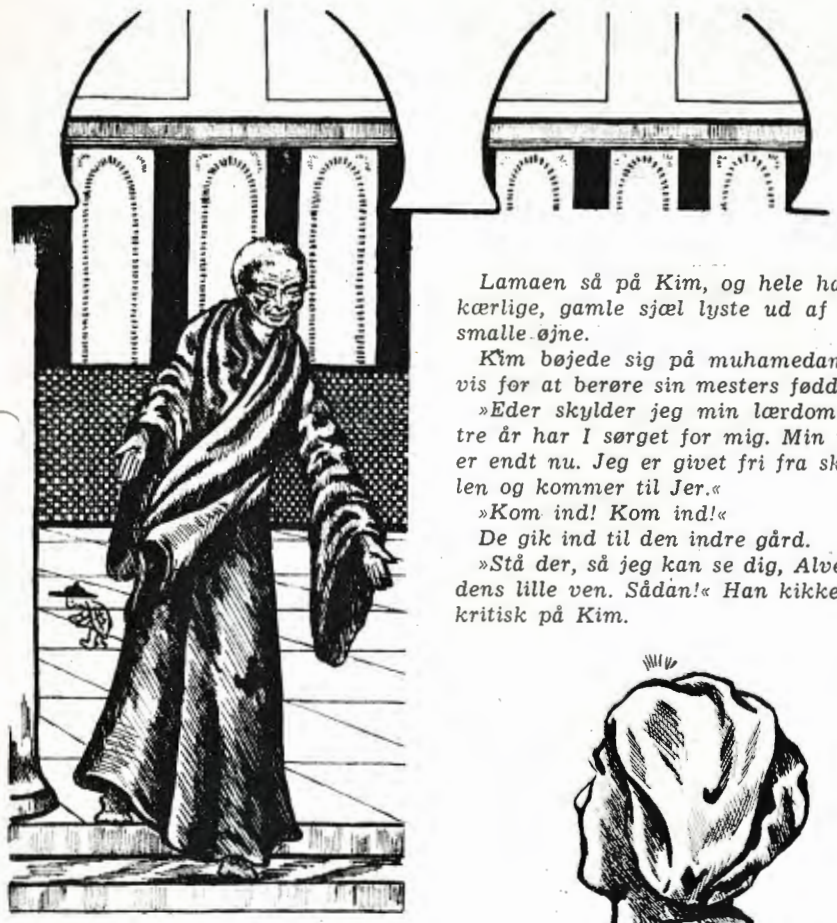

Mahbub foreslog at lade Kim løbe med Lamaen et halvt år... »I hvert tald er det kun godt at slippe ham d af den skole.«

»Så siger vi det,« sagde obersten. Ikke længe efter var Kim på vej til Benares.

Benares forekom ham at være en usædvanlig snavset by. En tilfældig mand, han mødte på vejen, viste ham vej til templet en god kilometer udenfor byen. Kim standsede ved templets udskårne yderdør. En mand spurgte ham, hvad han ønskede.

»Jeg er discipel hos Lamaen, en hellig mand, som er derinde. Han bød mig komme. Jeg venter. Sig ham det.«

Lamaen sov i sin celle, og ingen ville vække ham.

Da hans rosenkrans' raslen omsider brød stilheden i den indre gård, hviskede en præsteelev: »Eders discipel er her,« og den gamle mand skred frem og glemte helt slutningen på den bøn, han lige bad.

Lamaen så på Kim, og hele hans kærlige, gamle sjæl lyste ud af de smalle øjne.

Kim bøjede sig på muhamedansk vis for at berøre sin mesters fødder.

»Eder skylder jeg min lærdom. I tre år har I sørget for mig. Min tid er endt nu. Jeg er givet fri fra skolen og kommer til Jer.«

»Kom ind! Kom ind!«

De gik ind til den indre gård.

»Stå der, så jeg kan se dig, Alverdens lille ven. Sådan!« Han kikkede kritisk på Kim.

»Ikke længere et barn, men en mand, modnet i visdom. Jeg handlede vel, da jeg hin sorte nat overgav dig til de bevæbnede mænd. Husker du vor første dag under Zam-Zammah?«

»Ja, og husker I den dag, da jeg sprang af vognen — den første dag, jeg skulle til —«

»Lærdommens porte? Vel husker jeg det. Og den dag, da vi sammen spiste kager ved flodbredden bagom Lucknow. Mangen en gang har du tigget for mig; men den dag tiggede jeg for dig« sagde Lamaen og smilede. »Og nu er du frigivet fra skolerne? Jeg ønsker ikke at få dig tilbage, før din uddannelse er endt.«

»Jeg har gennemgået alt. Når tid kommer, tager jeg tjeneste under regeringen, som skriftkyndig...«

»Ikke som kriger, det er godt.«

»Men først kommer jeg her for at vandre — med Jer. Derfor er jeg her. Hvem tigger for Jer nu?« fortsatte Kim hastigt.

»Meget ofte tigger jeg selv, men som du ved, var jeg sjældent her, undtagen når jeg var på vej for at se til min discipel.«

KIM

Alverdens lille ven

Tekst: R. Kipling Ill. Eske 14. afsnit

Lamaen så sig tilfreds omkring i den lille celle. En lav pude var hans siddeplads. Et sort bord af teak-træ, ikke tyve tommer højt, stod foran ham med et thestel af kobber. I krogen var et lille-bitte alter, også af teak-træ, rigt udskåret. På det stod et kobber-forgyldt billede af den siddende Buddha, og foran var en lampe, et røgelseskar og et par blomsterpotter af kobber.

»Går vi så på vandring?« spurgte Kim.

»Vi vandrer ud på vor søgen. Jeg ventede kun på dig. Du blev mig sendt som en hjælp, og nu drager vi ud sammen.«

»Hvorhen drager vi?«

»Hvad betyder det, Alverdens Ven? Vor søgen er sikker. Jeg sendte dig til lærdommens porte og gav dig den juvel, der hedder visdom.

Nu er vi sammen, og alt er, som det var forhen — Alverdens ven — stjernernes ven — min discipel.«

(fortsættes)

Eftertryk forbudt

FLITTIG ULV!

Tjo har hvert år til spejderhjælpen tjent ikke så lidt, i år er han nået op på kr. 75,74. Han har lavet en flot plakat, således at alle han laver noget for med det samme kan se, hvad pengene går til. Tjo, der forresten er BF i rød bande i 4. Sundby Flok, har pudset sko, biler, cykler, vasket op, gjort rent og købt en hel del blomster af en haveejer, har bundtet blomsterne og solgt dem igen.

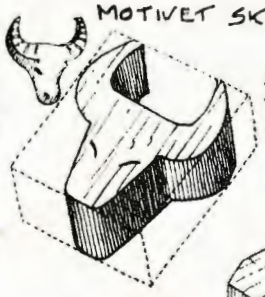

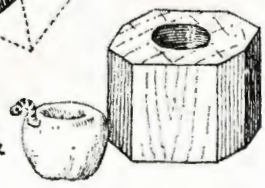

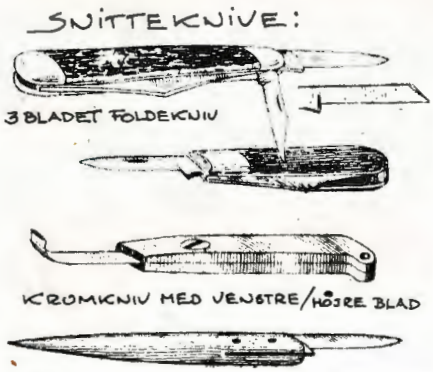

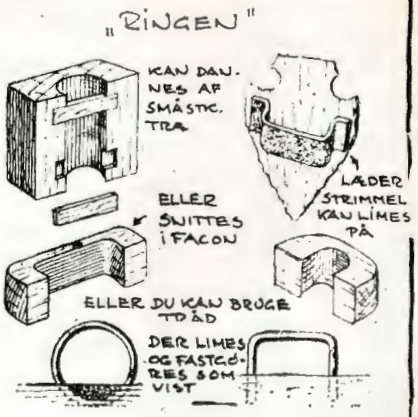

SÅDAN KAN DU SNITTE DIN TØRKLÆDERING

1. Brug en skarp kniv med et blad, der ikke er længere end 4 cm. Den skal være så skarp, at den kan skære såvel **med** som **mod** årerne i træet – er kniven sløv, kan du se nederst på siden, hvordan du gør den skarp.
2. Brug fyrretræ – det er formentlig det, der er nemmest tilgængelig for dig.
3. Tørklæderingen må ikke blive for stor eller for tung. 8 cm er max. og helst ingen skorpe fremspring.
4. Hvor det er muligt: brug løvsav eller stiksav, således at det overflødige træ er væk, inden du skal til at snitte.
5. Hold fast om kniven med hele hånden – hvor det er muligt: brug tommelfingeren til at støtte, men pas samtidig på, at du ikke skærer dig.
6. Hvis du vil have snitmærkerne væk, inden du skal male, så brug sandpapir.
7. Oliemaling, plasticfarve eller vandfarve kan bruges – giv så tilsidst hele tørklæderingen klar lak, så den herved beskyttes mod vand og snavs.

Snitteinstruktion efter »Whittlin Jim«, Boys Life, USA. – Dansk instruktion ved **Ole Berner.**

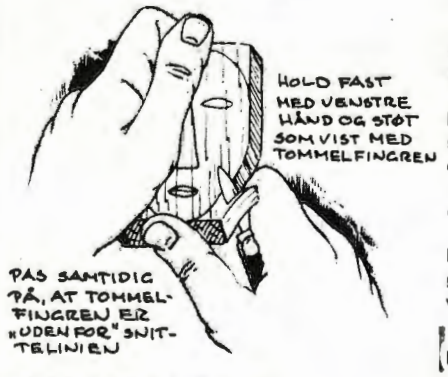

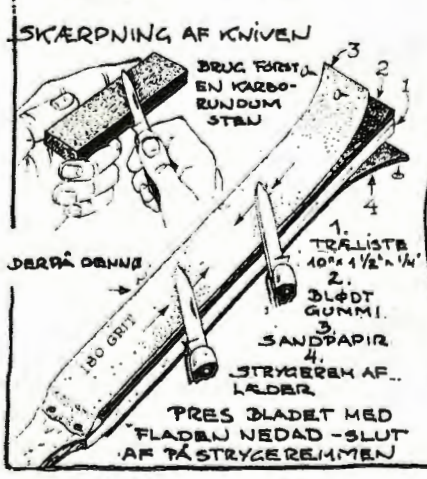

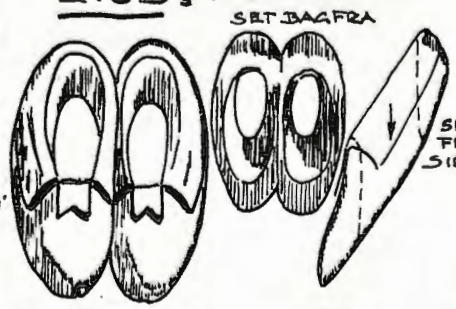

:INDIANER MOKKASINER:

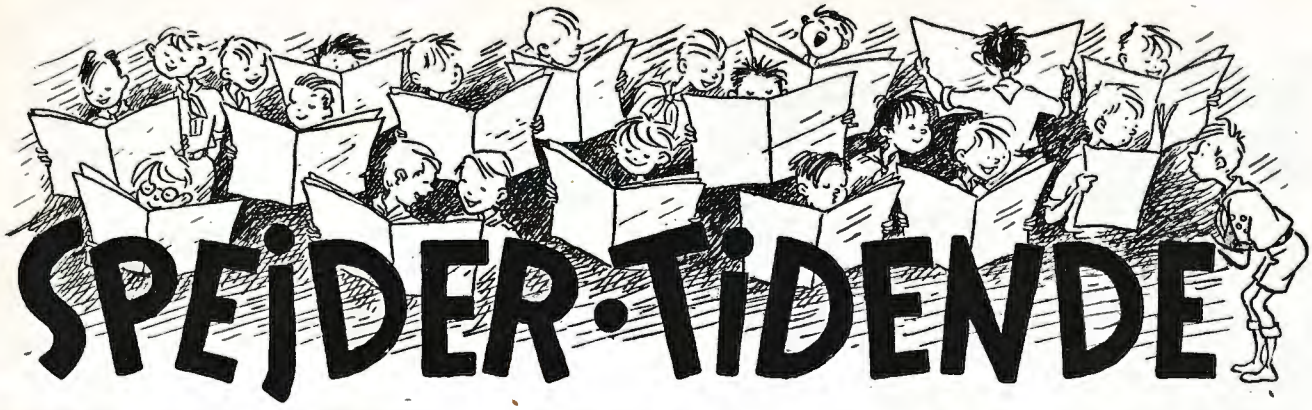

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Påsketur forberedes gennem koglesamling

Gram trops traditionelle 100 kilometerhike i påsken vil i år forme sig som en ekspedition. De forskellige patruljer vælger hver en navigatør, der skal tilrettelægge ruten, en historiker, der undersøger alt om de historiske emner langs ruten, en metereolog, der fører nøjagtig rapport over vejret, en zoolog og botaniker, der laver rapport om dyre- og plantelivet, en geolog, der beskriver turens geologiske sider, en tegner og fotograf, der skal fastholde situationer fra turen, og endelig en proviant- og materielmester, der skal sørge for de timelige fornødenheder. — Gennem hele foråret bygges der så kærrer til brug på turen. For at skaffe penge til dette arbejde plukker patruljerne kogler, som skal sælges til planteskoler. Når man påbegynder bygningen af kærrerne, får patruljen udleveret hjul, understel, brædder, skruer og søm samt en tegning, — og så står man ellers selv for resten. De kogler, der bliver plukket udover udgifterne til kærrematerialerne, tilfalder patruljekassen. — Den patrulje, der i forvejen har en kærre, går i stedet i gang med at bygge en længe savnet patruljehytte.

Træfældning som adgangstegn

I sidste nummer fortalte vi om Nørrejyske's jamborette i Rold skov til sommer. — Ikke for ingen ting har den fået navnet »Pionerjamboretten«. Man planlægger bygningen af en lang række imponerende pionerarbejder og da der jo samtidig skal bruges meget træ også til lejrindretningen, har man set sig om efter en praktisk måde at fremskaffe alle disse materialer på. I samarbejde med den kombinerede divisionschef og skovrider Jens Hvas har man nu besluttet, at hver af de nørrejyske spejdere for at kunne deltage skal have fældet ti i forvejen udviste træer i Rold skov med økse. For dette arbejde modtager spejderne i tilgift en birketræsmedaljon med inskription.

De musikinstrumenter, som korpset fik foræret efter Tronfølgerens rejse til Østen i fjor, er nu anbragt rundt omkring i korpsets hytter.

Kongelig medvirken til jamborettedeltagelse

Arveprins Knud er fra gammel tid en nær ven af Nørrejyske's DC, som han har været spejder sammen med, og i januar ringede telefonen hos Jens Hvas. Arveprinsen havde nemlig fået den idé, at den netop udsendte invitationspjece for divisionens jamborette også burde ud til græske spejdere, og at dette passende kunne ske gennem dronning Anne-Marie, som netop dengang var i Danmark på privat besøg. Og sådan gik det til, at da den græske dronning fløj tilbage til Athen, medbragte hun nogle brochurer og invitationer til »pionerjamboretten«, som nu gennem Kong Konstantin, der som bekendt selv er ivrig spejder, videregives til det græske spejderkorps.

10-kamp opgave ved Wacambaen:
»Fremstil en sejldugsbåd af to teltposer fyldt med halm, jeres underlag samt disse 6 rafter«

Lærte din trop det af Kipandaen?

I nærheden af Warnambool i Victoria i Australien blev en lille pige for nogle måneder siden borte, og politiet bad spejderne i byen om hjælp. I løbet af 10 minutter stod 40 spejdere, rovere og førere på politistationen klar til start, og i løbet af de næste 10 minutter kom yderligere 20 spejdere. Pigen blev fundet, og politiet gav udtryk for overraskelse, over hvor hurtigt og effektivt spejderne var kommet til hjælp.

Hvor hurtigt ville spejderne i *din* hjemby have kunnet stå klar? For patruljerne fik da gennemprøvet deres alarmeringsplaner i Kipandaen, og er vel stadig klar til hurtig udrykning?

Destination Sweden 1965

Svenska Scoutförbundet afholder en stor international lejr i tiden 30. juli—9. august på den svenske sydøst kyst, ca. 50 km fra Norrköping. Danske troppe indbydes til deltagelse. Prisen vil blive ca. 100 sv. kr. for selve lejren, og man inviteres til en uges ophold i svenske spejderhjem efter lejrperioden. Tilmelding snarest og senest 1. april gennem postbox 44, Danske Spejderes Fællesråd.

Særpræget julegave

Mon ikke Grindsted-troppen står som ophavsmænd til en af de mest særprægede julegaver, der blev givet i julen 64? Gaven bestod i en kasse med materiale om Grindsteds historie i fortid og nutid, herunder en hel masse fotografier, og kassen blev sendt af sted før jul til spejderne i Skotland sammen med en invitation til deltagelse i Vesterhavs divisionens jamborette først i august i år. Denne invitation gjaldt ikke blot lejropholdet på en uge, men også nogle dages ophold på Grindsted-egnen. Der medfulgte også en liste over alle spejderne i den danske trop, således at den skotske trop, som får invitationen overdraget vil kunne starte med det samme med en brevveksling. — Forbindelsen til Skotland formidledes tillige af en dansk landbrugseksportvirksomhed i Glasgow, og der var derfor også i den store kasse en hel del ting som var med til at højne julestemningen ved nogle skotske borde, idet Grindsteds mejeri og slagteri medsendte prøver på deres produkter. — Så til sommer vil man måske i Grindsted se spejdere i kilt gå sækkepibe-blæsende gennem gaderne. — Vesterhavs divisionens jamborette afholdes på spejdercentret Assenbæk mølle mellem Grindsted og Varde.

– Hvad hedder mislykket på fransk? Så v vi kalde det »Mislykket Fricasse de Poulet«.
(The Scout).

Ikke skue hunden på hårene

Ved du, at en hårdt prøvet fører har udtalt, at man ikke skal dømme drengene efter deres udseende, — de fleste er meget værre.

(WAP)

TV-mærket.

I »Sporhunden«, 1. Fredericia, har vi fundet følgende efterretninger om kravene til et nyt duelighedstegn:

1. Tildeles kun spejdere, der har lejlighed til at se 21 tommers TV.
2. Spejderen skal vise sikkerhed i betjeningen af et TV-apparat, også i omstilling til automatisk billedkontrol.
3. Spejderen skal mindst tre uger i træk se samtlige udsendelser af »Aktuelt«.
4. I samme tidsrum have set mindst 3/4 af det øvrige program. Dog kan halvdelen af det erstattes med 1/4 af tysk TV.
5. Kende navnene på fire kvindelige speakere.
6. Kunne fløjte Eurovisionsfanfaren med en tvebak i munden og slå takten til Nordvisionsfanfaren.

–Ja, Inkitsoq har meget høj feber. (Boys Life, USA)

Månedens efterlysning

En hat med tropsfører- (el. FF-) distinktioner er fundet lørdag den 12. december 64 på den gamle Hørsholmvej gennem Rude skov ved 18-km stenen. Den kan afhentes hos Peter Willumsen, Skovridergårdsvej 20, Virum, tlf. 84 56 93.

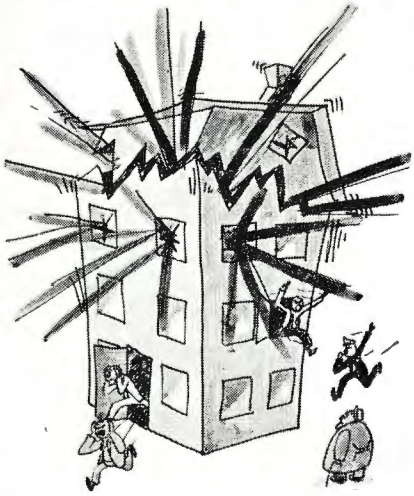

OG SÅ VAR DER BANDEFØREREN, DER HAVDE LÆST I SPEJDERMAGASINET HVORDAN MAN LAVER SIT EGET JAZZ-BAND;

HAN BOEDE PÅ 2. SAL

Spejdere blev antaget for krybskytter

En spejdertrop, der var på natøvelse på Nordfyn, blev for nogen tid siden mod sin vilje centrum i et større politi-opbud. Man gjorde store øjne, da man pludselig så sig omgivet til alle sider af politibetjente. Forklaringen var den, at man til starten af øvelsen havde anvendt fyrværkeri, og derefter gik der kun 12 minutter, før folk fra politistationen i den nærliggende købstad, suppleret af landpolitiet, var på pletten. Man har nemlig tidligere haft krybskytter på egnen, og ville gerne sætte en stopper for dette uvæsen.

Må MAGASINET benytte anledningen til at minde om, at der bør træffes aftale med de respektive myndigheder, politi eller jagtforening, før man skyder fyrværkeri af, der kan give anledning til misforståelser som i det her nævnte tilfælde.

Når det endda bare går...

Fra en patruljeavis:

Spejdernyheder: Det går lige så dårligt som det plejer.

(»The Bear Times«)

NYE NAVNE TIL ÆRES-SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Augustenborg trop
SM Erwin Jensen
SM Aage Nielsen
SM Børge Jacobsen
PF Knud Elverskov
5 Godthåb, København
PF Tom Hansen
PF Ole Olsen
Valdemar Atterdag, Ålborg
PF Peter Thomsen
Møllebakketroppen, Falster
PA John Knudsen
2. Odense, Bjørnetroppen
PF Lars Ole Hansen
1. Viby, Århus
PF Lennart Gissel
1. Ellebjerg, København
PF Peter Clausen
PF Bo Lorentzen

RIDDERE

1. Viby, Århus
PF Orla Bo Andersen
PF Sten Bo Andersen
5. Godthåb, København
PF Tom Hansen
PF Ole Olsen
Augustenborg trop
SM Erwin Jensen
SM Aage Nielsen
SM Børge Jacobsen
PF Knud Elverskov
3. Godthåb, København
PF Christian Larsen
7. Odense, Odins trop
PF Jens Kristensen
1. Ellebjerg, København
PF Peter Clausen
PF Bo Lorentzen

VÆBNERE

7. Odense, Odins trop
PF Jan Jacobsen
Ole Weile
3. Godthåb, København
PF Martin Petersen
PF Niels Petersen
PF Jørgen Tørsleff
Augustenborg trop
PA E-on Kristensen
PA Lors Bolvig Hansen
Bent Jørn Jacobsen
Henning Jessen
1. Viby, Århus
PA Torben Prang
PA Steffen Thorsen
PA Torsten Karlsson
Svenn Moesgaard
Laksetroppen, Randers
PF Otto Pretzmann Jensen
PA Jens Rye
Michael Jærnskiæg, Amager
PF Kaj Hemmingsen
Emdrup, København
PA Bo Sprut Larsen
Arne Snøft Johansen
Struer trop
Bjørn Dinesen
Flemming Pedersen
5 By, København
PF Torben Buhelt
Mikkel Skov, Dragør
PF Johnnie Kragh
PF Poul Frederiksen
PA Niels Peter Bothmann
1. Ellebjerg, København
PF Tom Bondo
PA Mogens Vornøe
Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Bugge
PA Flemming Rasmussen
PA Jens Storm
Steen Bom
Sdr Omme
PF Poul Hansen

ILDBOR

Frie Fugle, København
Jan Theis Møller

VANDRINGER

100 KM
Hjalte, Roskilde
PF Søren Peter Elkjær
PF Hans Arne Larsen
PA Jens Christiansen
Schleppegrell, Aalborg
PF Jørn Larsen
Bent Larsen
Freddy Asmussen

75 KM
Klampenborg trop
PF Hans Øster
PF Christian Løvdal
Stig Buchardt
Valdemar Atterdag, Aalborg
Peter Tybjerg
Hans Rønnau
Niels Jensen
1. Karup
Chr. Friborg
John S. M. Olsen

60 KM
Valdemar Atterdag, Aalborg
Kristian Brandt
Peter Tybjerg
Hans Rønnau
Niels Jensen
Klampenborg trop
PF Hans Øster
PF Christian Løvdal
PA Peter Reeslev
Dan Christensen
Erik Jensen
Peter Jeppesen
Stig Buchardt
Christian Laderiere
Stifinderne, Amager
PF Hugo Max Nielsen
PF Jørn Thaarup
PA Ole Sørensen
PA Steen Arnfinn Müller
Palle Sørensen
Jørgen Brahe, Falsled-Håstrup
PF Torben Møller Andersen
Augustenborg trop
PF Kaj Elley
PA Hans Kock
Peter Frieboe Larsen
Pauli Jørgensen
2. Odense, Bjørnetroppen
PA Anders Morten Nielsen
Gudmund Thorurinsson
Kristian Madsen
Peter Jensen
Sct. Jørgen, Svendborg
PA Jens Strom
Richard Madsen
Jan Benny Jørgensen
PA Flemming Rasmussen
PF Jens Bugge
Finn Mikkelsen
Karsten Pedersen
1. Hede, Herning
PF Arvid Bech Nielsen
Bjarne Yde Hansen
1. Vinderup
Per Bjørnkjær
Peter Astrup
Bjarne Kæseler
Kaj Andersen
4. Ordrup
PF Jack Andersen
PF Simon Ortmann Nielsen
Peter Edgar Abrahamsen
Ib Thorlund Nielsen

Redaktionen sluttet 24. januar.

Kanoture i Sverige

I novembernummeret omtalte vi en kanotur i Göteborg-området, som Dybendal trop havde foretaget sidste sommer. Vi skal i den forbindelse gøre udtrykkelig opmærksom på, at de i notitsen omtalte kanoer tilhører en privat kano-klub, og normalt kun lånes ud til klubbens medlemmer. Det vil således være et undtagelsestilfælde, når en hel trop kan låne kanoer til formålet, bl.a. fordi det er nødvendigt at klubben sender nogle af sine medlemmer med for at instruere i padle-teknik. En kano er jo en dyr og skrøbelig genstand. Såfremt jeres trop derfor påtænker en tur i lighed med Dybendals, skal I være opmærksom på disse forhold og ikke regne med, at I uden videre vil kunne leje jer frem til de nødvendige fartøjer.

Tænk på langt sigt . . . !

Nu er det snart på de tider hvor I drager i lejr. Begynd allerede nu at se om jeres personlige udrustning er som den skal være. Depotet vil denne gang gerne fortælle jer om de muligheder KIT-KAT udrustningen kan give jer. Det grundlæggende er meisstativet. På dette kan påspændes paksæk, rygsæk eller ransel, alt efter turens varighed. Det indebærer, at I ikke herøver at slæbe rundt på en mægtig rygsæk, når turen kun varer f. eks. 2 dage.

Meisstativ med bæreremme og taljerem **kr. 40,00**
Paksæk med bæreremme ..... **kr. 39,50**
– uden bæreremme ..... **kr. 32,00**
– med meisstativ ..... **kr. 72,00**
Rygsæk med bæreremme ..... **kr. 43,50**
– uden bæreremme ..... **kr. 36,00**
– med meisstativ ..... **kr. 76,00**
Ransel, lille model complet ..... **kr. 99,00**
– stor model complet ..... **kr. 112,00**

Andre KIT-KAT ting

Poncho PVC på lærred, 1,6 kg ..... **kr. 64,00**
– nylon, 0,6 kg ..... **kr. 88,00**
Oprigningssæt complet ..... **kr. 52,25**
Gavlstykke ..... **kr. 31,75**

Soveposeomrulning PVC ..... **kr. 19,75**
Hvis man benytter KIT-KAT systemet, må man endelig også pakke sin sovepose i hesteskoform ved hjælp af KIT-KAT soveposeoprulning. Soveposen pakket på denne måde forskubber nemlig ikke vægten.

Cykeltasker. De stærkeste og mest vandtætte af alle. Af webbing og forsynet med håndtag. Meget rummelige og fylder intet i tom tilstand ..... **kr. 41,50**

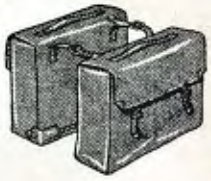

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K Telf. PA 4526

Odense:	Arhus:	Aalborg:
Klostervej 19	Frederiksgade 69	Danmarksgade 3
Telf. (09) 11 24 18	Telf. (061) 3 36 13	Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

FR. PALM GREISEN
BOGTRYKKERI KØBVN

KIT-KAT

Blandt KIT-KAT's mange fordele fremhæver vi:

- 3 års garanti.
- Vandtæt (webbing)
- Messingspænder (ruster ikke).
- Samme ting mange anvendelsesmuligheder, f. eks. rygsæk som cykletaske.

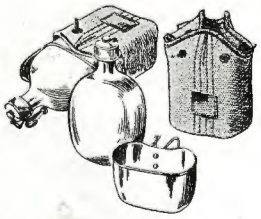

KIT-KAT feltflaske

Med 1 liters alum. flaske, krus og lærredshylster. Ophængt i 2 punkter.
Kr. 24,75

KIT-KAT skuldertaske af webbing **kr. 20,00**
med kortetui ..... **kr. 24,00**

Skulderbeskyttere

Skumgummi betrukket med lærred. **kr. 15,75**
tyndere med webbing .... **kr. 8,00**

KORPSKONTOR:
Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8–16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:
SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ranvig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Ellegaardsvej 13, Trørød, pr. Vedbæk.
Tlf. (01) 89 16 19.